

Informatiebulletin voor de Stichting tot Behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui

De Bulletalie

Inhoud:

Colofon	2
Redactioneel	3
Nieuwe Penningmeester	4
Kenterschoot race	6
Boot voor de deur	8
Vakantie op Trui	10
Met twee hydrofoben aan boord	12
Trui 135 jaar oud	14
Ambassadeur van Almere	16
Merchandise	20
Algemene Informatie VVT	21
Algemene Informatie BU130	22

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

De redactie bestaat uit:

Redactie:
Elanor Staats

Beschikbaar stellen op de website:
Roy de Bokx

Contact redactie:
Coenderstraat 1
2613 SM Delft
bulletalie@bu130.nl

Oplage:
165 exemplaren

Website:
<http://www.bu130.nl>

Fotografie:
Bart Roest
Kees de Rijke
Hugo Schuitemaker

Redactioneel

De lang verwachte volgende Bulletalie is er eindelijk! Er waren wat opstart problemen bij mij als nieuwe Commissaris Bulletalie. Ik hoop dat goed te kunnen maken met vele mooie uitgaves die er aan zullen komen!

De Bulletalie is ook digitaal te lezen op www.bu130.nl onder de tab publicaties. Er staan oude Bulletalies op teruggaand naar 2003! Verder zijn de nieuwe uitgaven sneller te vinden digitaal dan op papier en zijn overigens ook in kleur. Als je liever de Bulletalie voortaan online leest stuur dan graag een mail naar vvt@bu130.nl zodat wij weten dat je geen papieren Bulletalie meer hoeft. Dit scheelt ons weer geld die de VVT dan in andere botter betrokken dingen kan stoppen zoals gave activiteiten voor jullie botteraars!

*Commissaris Bulletalie
Elanor Staats*

Nieuwe Penningmeester

Zoals sommigen zich misschien nog wel kunnen herinneren heb ik niet al te lang geleden een stukje geschreven met een dergelijke kop, echter was ik toen commissaris Bulletalie.

Nu Yoerik na jaren van trouwe verdiensten het tijd vond om een punt achter zijn penningmeesterschap te zetten, volg ik hem op. Gelukkig heb ik een iets makkelijkere start dan Yoerik, aangezien hij me uitvoerig heeft ingewerkt.

Maar als ik opschuif naar penningmeester, wie verzorgt dan voortaan de bulletalie? Het antwoord hierop kan je voorin de bulletalie vinden: Elanor Staats is sinds kort de nieuwe aanwinst van het bestuur.

Heb je dus financiële vragen of moet nog iets afrekenen (bijvoorbeeld contributie of dingen omtrent het lustrum), mail me gerust op penningmeestervvt@bu130.nl

Roy de Bokx
Penningmeester der VVT

Posters

Tevens wil ik van de gelegenheid gebruik maken om iedereen er op te attenderen dat er nog steeds posters van Trui te koop zijn. Deze kosten, inclusief posterkoker, 10 euro per stuk. Wil je ook zo'n super gave poster voor boven je bed voor nog mooiere dromen over Trui? Mail dan naar vvt@bu130.nl.

Voorbeeld van de poster zie je op de pagina hiernaast

Kenterschoot race

Nadat bleek dat ik weer eens een zeilwedstrijdje zou gaan varen was het enthousiasme gewekt. We zouden de rest wel even een poepie laten ruiken. Hoe dat liep lees je hieronder.

Voordat we starten eerst even voor wie niet weet wat kenteren is: een korte omschrijving. Kenteren deden vissersboten vroeger om netten binnen te halen. Het idee is om zijdelings af te drijven. Daarvoor zet je de grootschoot naar de loefzijde van de boot.

Aangezien Marie-Louise nog nooit als schipper had gekenterd gingen wij een dag eerder weg, om relaxed te varen en te oefenen voor de wedstrijd. Nadat de boodschappen waren gedaan door Pim en mij was het tijd om te vertrekken. De heenweg was erg gezellig maar wij maakten ons toch al ongerust over de vraag of we überhaupt konden deelnemen. Een vrouwelijk schipper(of: schipster, schipperin of schipperes) was in de geschiedenis van de kenterschootrace nog nooit voorgekomen, en of wij ons konden aanmelden was dus maar de vraag.

De eerste dag werd er naast veel gelachen en gegrapt ook gekenterd. Dit was voor mij een mooie ervaring. Voor omringende boten moet het een gek gezicht zijn: Een boot zonder zwaarden in het water die afdrijft, zijn zeil naar de verkeerde kant heeft staan en niemand die aan het roer staat. Ter plekke aangekomen werden wij ontvangen

door de andere schippers met wat schippersbitter. Gelukkig bleek plan B, dat ik of Emiel ons als schipper zouden aanmelden omdat wij wel mannen waren, niet nodig. Eigenlijk was het enige verschil van Marie-Louise ten op zichte van de andere schippers dat ze geen baard had en geen zware sjag rookte. Meteen pakten wij de flessen breezer erbij om onze jonge imago kracht bij te zetten.

Nadat wij vrijdagavond de eerste poging hadden gedaan om bemanning(van een jaar of 12) te ronsellen, die faalde, gingen we slapen. Tijdens de eerste race was er praktisch geen wind en dat was voor ons dus een kansloze aangelegenheid.

Één na laatste was het resultaat. Terug aan de kant waren een hoop toeristen erg benieuwd naar onze traditionele Nederlandse klederdracht. De vikinghelmen waren vrijdagavond meegenomen vanuit het vikingfest. Erg interessant was om in het Engels uit te leggen dat wij deelnamen aan de kenterskoet race. Later begrepen wij waardoor men hiervan niks begreep: de Engelse term moest kentersjoet race zijn volgens een aantal collega schippers.

Na het feest dat wij met onze Vikinghelmen op vierden(ja dat was warm), gingen wij met het vooruitzicht op één extra bemanningslid slapen. Wij hadden een bemanningslid geronseld(Wikipedia: “Een ronselaar zoekt in een kroeg een in zijn ogen geschikte kandidaat uit en wacht totdat het slachtoffer dronken is. Als het slachtoffer uit zijn roes ontwaakt, bevindt hij zich aan boord van een schip.”). De jongen van 12 wilde wel mee varen voor € 20,00 per dag. Dit was ook de enige manier om hem mee te kregen, want ribbelchips en breezer waren niet genoeg. Wij besloten die € 20,00 te betalen. Vandaar dat zijn vader de dag daarop niet alleen geen kluiverpaal meer had(gesloopt tijdens onze KMT) maar ook weinig bemanning. De tweede race(zondag) was er iets meer wind, waarschijnlijk een windkrachtje 3. De man over boord manoeuvre en het ophalen van de dobbers(beide verplichte onderdelen) gingen best goed, maar op het varen verloren we toch wel erg veel en uiteindelijk kwamen wij op een gecorrigeerde dertiende plaats over de finish. Het eindresultaat was een 17e plaats in totaal. Hiervoor kregen wij als cadeau nog een backgammon spel en een aantal hoofddeksels. Aan deze prijs te zien hadden de vikinghelmen toch wel een blijvende indruk achtergelaten. Om 16 uur mochten wij nog even helemaal terug naar Enkhuizen vanuit Marken. Dat was een hele tocht. We kwamen om 23:00 aan in de haven en waren pas rond 2:30 thuis. Na een biertje gingen we met een voldaan gevoel slapen. Een top weekend!

Wouter Verbeek

Boot voor de deur

Na veel gezwoeg en gezweet heeft de OWee-com het dan eindelijk voor elkaar: Trui kan toch voor de soos liggen. Net niet op haar vertrouwde plekje, maar daar tegenover. Ondanks dat trok Trui weer veel OWee sjaars, die toch wel eens een kijkje wilden nemen op die –zeker in de gracht– zeer imposant uitzierende boot. Anderen hebben wat meer aansporing nodig maar eenmaal aan boord vinden zij Trui ook erg interessant. Naast Trui was ook het klusproject(je) van Hidde en Martijn aanwezig: Klein Truitje was weer opgeknapt en klaar om te varen en had dus ook een plekje achter Trui in de Buitenwatersloot.

Op woensdag vroeg een groepje verlegen sjaars, of ze ook aan boord mochten kijken. “Natuurlijk mag dat, zolang je maar niet op het dek stamp” zei ik. Waarop een van de sjaars aan boord struikelt. BONK, BONK. Tegelijkertijd schiet het hoofd van Martijn omhoog door een van de luikjes, met de mededeling dat ze niet op het dek moesten stampen. Vast terug denkend aan de uren klussen die het hem heeft gekost om het voordek goed vast te krijgen...

De meeste sjaars die ik op de botter heb gesproken waren erg enthousiast en vaak onder het genot van een water gekoeld biertje kwamen de (sterke)verhalen in het knusse vooronder goed los. “Voorondertwister? Hoe doe je dat dan weer?” “-Nou gewoon zie je die gekleurde blaadjes...” Waarna iedereen binnen enkele seconden in de knoop lag, want echt comfortabel is het uiteraard niet met je linker voet tegen het dek, je rechter op het schipperskastje en je handen op het naaivlak en een bakskist. Of nog later op de avond: “Hoe krijgen ze deze boot nou hier dan?” zei een sjaars kijkend naar de Bolkbrug. Waarop een ander slim opmerkt dat: “het spoorviaduct is wel hoger hoor” vanaf het achterdek maakt iemand vervolgens de opmerking dat je een boot “best over de weg kan vervoeren!”. Waarop ondergetekende droogjes opmerkt dat de mast ook plat gelegd kan worden. Is het hier dan juist om op te merken dat de bierconsumptie het ruimtelijk inzicht van sjaars ernstig beperkt?

Bart Roest

Ps. Ik wens de OWee-com 2011 alvast succes met het handmatig opmeten van alle bruggetjes over de Oude Delft, om Trui ook volgend jaar weer een mooi plekje in Delft te kunnen geven...

Heeft niks met het stukje te maken, maar het is wel een leuke foto ^_^ . Gemaakt tijdens de zomer week van Bart op een zandbank. (red)

Vakantie op Trui

Opvarenden die nog een militaire opleiding moesten afmaken en een schipperswissel zorgenden voor meer planningsstress dan normaal, maar uiteindelijk vond de logistieke operatie genaamd groepswissel voor zomerweek 5 toch goed plaats. Rond het middaguur vertrok de eerste helft van de opvarenden (Martijn, Noor, John-Alan en vanaf Zwolle ook Pim) met de auto van Martijn naar Nordeich. Tegelijkertijd vertrok vanuit Duitsland de eerste lading vertrekkende bemanningsleden met een huurauto die later die avond door de tweede helft opvarenden (Mariëlle, Nick, Bart en schipper Marijn) weer terug zou worden gereden. Onderweg bleek dat Martijns auto toch niet helemaal berekend was op vier botteraars plus bekapping, in combinatie met zomerweer en autobahn. Dus moest er noodgedwongen in de schaduw van een viaduct een plekje op de vluchtstrook worden uitgezocht. Gelukkig kwam iedereen uiteindelijk toch veilig aan en kon de nacht worden doorgebracht in een, dankzij de uitgerolde fok, redelijk waterdicht vooronder.

De volgende dag brak alweer het volgende avontuur aan: het terugbrengen van de Duitse huurauto. Uiteraard moest dit niet in Nordeich, maar in het verder landinwaarts gelegen Norden. Gezien de gebrekkige openbaar vervoersdienstregelingen, maar de taxi terug genomen zodat we aan het einde van de ochtend konden uitvaren.

Na het uitvaren van de haven werd koers gezet naar Baltrum waar we rond het einde van de middag aankwamen. Uiteraard is een bezoek aan Baltrum niet compleet zonder ijsje, dus dat hebben we dan ook maar snel gehaald.

De volgende dag voeren we door naar Spiekeroog waar een bezoek aan de Westend niet kon uitblijven. Zoals algemeen bekend is de afstand tussen haven en Westend op de heenweg aanzienlijk langer dan op de terugweg, en ook dit jaar was dat weer het geval. Onderweg naar Spiekeroog zijn we ook nog drooggevallen op wat later de doorgaande wadlooproute tussen vasteland en Baltrum bleek. Dit had tot gevolg dat zo'n tweehonderd wadlopers zich konden vergapen aan een hoog en droog liggende Trui. Helaas hadden we geen koek en zopie bij ons om te verkopen, want anders waren we allemaal stinkend rijk geworden.

Na Spiekeroog volgde Wangerooge, waar het strand naast de haven uitermate geschikt blijkt om te barbecuen. De volgende dag aan de wind met het opkomende tij de Jadebusen ingesjeesd om de dag te eindigen in de jachthaven van Willemshaven. Tijdens het water tanken kwam de assistent havenmeester naar ons toe om te vragen of wij in zijn haven wilden liggen. Toen wij bevestigend antwoordden werd ons gemeld dat waar we nu lagen in principe alleen een bevoorradingssteiger was, maar dat voor 'so ein schönes Schiff' wel een uitzondering kon worden gemaakt. Bovendien hadden de mensen op het terras van het Seglerheim dan ook iets moois

om naar te kijken. De vrijgevigheid van de Willemshaviaanen (Willemshavers? Willemshavenaren? Willemshavenezen?) bleek niet alleen beperkt tot ligplaatsen. Toen we de volgende ochtend met een paar man te voet richting supermarkt vertrokken werden we binnen een paar honderd meter ingehaald door een man die ons niet alleen voorzag van een lift naar de supermarkt (wat anders toch zeker drie kwartier lopen was geweest), maar ook van een lift weer terug naar de haven! Toen alle boodschappen aan boord waren werd uitgevaren richting Dangast. Na wat gedobber en halfslachtige zeilpogingen bleef de wind definitief uit en gingen we maar op de motor verder. Slalommend tussen de muren van slijk voeren we zo met laag water Dangast binnen. De slijkplaten waar het voordek maar net boven uit komt zijn een hele beleving om te zien, in schril contrast daarmee staat echter Dangast zelf. Met wat moderne kunst probeert men nog wat elan mee te geven aan het plaatsje, maar de algehele sfeer is toch die van 'achter het ijzeren gordijn badplaats'. De volgende dag dus maar weer snel vertrokken en de Jade weer af gevaren om de nacht door te brengen onder de 'rook' van Minseneroog. De laatste dag voeren we de boot naar Hooksiel, waar het concept jugend die iets schoonmaakt veel bekijks trok. Na een laatste etenje was het helaas al weer tijd om afscheid te nemen aan Trui en een einde te maken aan een zoals altijd weer geweldige bottervakantie.

John-Alan

Met twee hydrofoben aan boord

Als OWeeCom moet je nogal veel samen doen en dat vraagt om samenwerkingsvermogen. Iedereen vond het dus een mooi idee om samen een week/weekend samen op vakantie te gaan, om te team spirit een boost te geven. Uiteindelijk werd er unaniem voor gestemd om een zomerweek op Trui door te brengen.

Onze QQ-er Emiel ging dus regelen dat wij een weekje de boot zouden hebben en ging tevens ook mee als maat. Onze schipper werd Joram en hij nam nog twee extra bemanningsleden mee. Ze waren klein, pluizig, tien weken oud en waren een bron van vermaak. En zoals al hun kat-soortgenoten hielden ze geloof ik niet zo van water.

In een huur busje zijn we richting Duitsland vertrokken met z'n allen; Jakob, Lex, Wouter, Eelco, Emiel, Joram, Kees, Tsjibbe(kat), Jasper(kat) en ik. In het busje was ik al niet meer van de katten weg te slaan (wat overgins vaker gebeurt als ik in het aanwezigheid ben van katten, honden, konijnen en andere lieve diertjes ^_^).

We waren die week getroffen met héérlijk weer! Het was lekker warm en we hoefde ons niet druk te maken over heel warm aankleden (alleen wind was wel koud op sommige momenten).

Ik kon me dus (enigszins) modieus kleden met matchende sjaals, mutsen en (nep) Uggs XD. Overgins, als Uggs nat worden blijven ze ook echt lang nat ;-).

Ik was niet alleen benoemd tot OWeeBitch/OWeeMamma/Muts/Goudvis maar ook tot katten oppas, toen mijn mede reizigers ontdekte dat ik niet alleen de katten bezig kon houden, maar ook zij mij! Ik ben ook tot ontdekking gekomen dat ze erg rustig werden als ik ze in mij vest of trui stopte, want dan gingen Tsjibbe en Jasper meestal spinnen en slapen. Het was wat minder comfortabel toen ze een keer gingen ruzie maken.

Toen we een keer heel erg laat een haven binnen kwamen zijn we een andere botter tegen gekomen, de HK 88. Met daar aan boord Marieke, een bijzonder persoon. Niet echt een dame maar wel een super tof vrouw om mee om te gaan. We zijn een paar dagen samen gebleven en ook samen wezen stappen en super veel gelachen. Ook vond ze het moeilijk om bepaalde namen te onthouden zoals die van Lex en mij. Ze noemde Lex, Sven, want ze vond hem blijkbaar een Sven (hij was het er niet helemaal mee eens). Ze vond mij eerst een Adele en de volgende dag een Anabel dan op een gegeven moment een Madeleine.

Ook was het in deze week dat ik voor het eerste keer droog viel met de botter. Het was best apart om ineens om op zand te liggen in plaats van de drijven! De week is verder verlopen zoals meeste zomerweken dat doen; zeilen, stappen, luieren, natte sokken, verbrande huid, dof vet haar, ziek worden, mensen (=Wouter) vastbinden aan de giek, katten die gaan zwemmen (en het écht niet leuk vinden), skinnydip, brak zijn, in de haven zwemmen, continu moeten opruimen, aangevallen worden door mini klauwen. Oftewel een zeer geslaagde vakantie en een aanrader voor alle andere grote commissie en ook zo maar ^_^.

Elanor

Trui 135 jaar - Een dag genieten van Nederlandse schepen

Eén jaar van elke vijf jaar is net iets specialer dan de rest. Dit is een van die jaren: Trui bestaat 135 jaar! Daarom zijn we 4 september naar het verre Lelystad gegaan. Na de ontvangst met koffie en thee begon de rondleiding over de Bataviawerf. Als eerste brachten we een bezoek aan de beeldsnijderij van de werf. Daar stonden twee grote beelden die net af waren en de lampen die aan de zijkanten komen van de spiegel van het schip de Zeven Provinciën. De ruitjes in de lampen zijn net als vroeger gemaakt van de horens van runderen. Binnen hing het beeldhouwwerk waarop de wapens van de verschillende provincies te zien waren met aan de zijkanten twee grote leeuwen.

Daarna kregen we een kijkje op de Zeven Provinciën, een in aanbouw zijnde replica van het vlaggenschip van Michiel de Ruyter uit de 17^e eeuw. De kiel van dit schip is gelegd in 1995, maar veel voortgang is er helaas nog niet. Dit komt vooral doordat de eerste bouwmethode niet goed bleek te zijn waardoor alle spanten opnieuw geplaatst moesten worden. Hier bleek ook onze interesse voor scheepsbouw want meteen werden vragen gesteld over bouwmethodes en houtsoorten. Hierna liepen we naar het prachtige schip de Batavia!

Maar voordat we het schip opkonden werd er door de kanonniers een salvo afgeschoten met een kanon. Natuurlijk maakten ze er een hele show van en één van hen had zelfs een papegaai op zijn schouder. Dit kwam waarschijnlijk doordat het die zaterdag kinderpiratenfeest was waardoor er tientallen piraten rondliepen.

Spiegel van de zevenprovincien

En toen was het dan zover: de Batavia. Tijdens de rondleiding over het schip kregen we de verschillende dekken te zien. De verblijfplaatsen van de bemanning en de soldaten en natuurlijk lugubere verhalen te horen over kielhalen en water van maanden oud. Het schip is in tien jaar tijd gebouwd en is bij de Olympische spelen van 2000 in Australië geweest. De terugreis kon bijna niet gemaakt worden (net als de oorspronkelijke Batavia), niet omdat zij schipbreuk

leed, maar doordat de terugreis niet gefinancierd was. Gelukkig is ze teruggekomen en konden wij genieten van een prachtige nazomerdag op een mooi schip.

Na de rondleiding was het tijd om met Trui te gaan varen, want natuurlijk ontbrak zij niet. Natuurlijk op zeil weggevaren van dezelfde steiger als waar de Batavia aan lag en het was mooi om te zien hoe mensen die lange tijd niet op Trui hadden gevaren weer genoten van ons mooie botter. Als afsluiting van de dag hebben we kunnen genieten van een heerlijke maaltijd, ook om een bodem te leggen voor het feest van de avond.

In een café in het centrum van Lelystad werd als afsluiting van de dag natuurlijk nog een feest georganiseerd. Helaas waren er minder mensen dan verwacht, maar de band Weima & vd Werf maakte veel goed. Verzoekjes die werden aangevraagd werden zonder problemen gespeeld en zelfs variaties op bekende nummers konden worden gespeeld. Na enige uitleg zongen ze de volgende teksten: “Wat moet ik met een viking zoals jij” of “Tot over mijn horens smoorverliefd op jou” ! Aan drank was deze avond ook geen gebrek. De rekening vertelde ons dat er 42 Ice Tea besteld was, maar daarbij hoorden natuurlijk de 42 beerenburg die eronder stonden.

Zelf heb ik de indruk dat het een leuke dag was, met voor ieder wat wils. Een dag waarbij weer verhalen werden uitgewisseld, gevaren kon worden met Trui en veel geleerd kon worden over de Nederlandse scheepvaart. Tezamen met een prachtig lustrumboekje gemaakt door Marie-Louise en Noor is er een mooie weergave gegeven van de afgelopen 5 jaar. Ik heb met veel plezier samen met Eduard deze dag georganiseerd en hoop dat iedereen het leuk en interessant vond.

Mij rest alleen nog iedereen die aanwezig was te bedanken en degenen die er niet waren uit te nodigen om een keer alle verhalen te horen tijdens een borrel op de Bolk. En natuurlijk Trui en haar bemanning nog een mooie vaartijd toe te wensen. Op naar de 140 jaar!

Emiel Klifman

Ambassadeur van Almere

Jan van der Klooster (Lekkerkerk, 10 december 1941) woont sinds 2007 in Almere, en hij en zijn vrouw Hanneke willen er niet meer weg. Almere heeft alles volgens Jan, én ook nog eens heel dichtbij. Dat “alles” betekent voor hem voornamelijk het element water, dat zich op vele manieren in zijn leven heeft gemanifesteerd. Vanuit de prachtige maisonnette aan het Gooimeer vertelt de kleinzoon van een reddingsbootschipper uitgebreid over zijn belevenissen op het IJsselmeer.

De mooie zeiltochten vanuit Spakenburg naar onder andere Huizen en Muiden kan hij zich nog heel goed herinneren. “Met ons studentenvriendenploegje College Schicht mochten we bij Frans Eissenloeffel in Spakenburg een week lang de botter BU130 huren. Dat was zo rond 1965. Voordat hij zijn schip aan ons toevertrouwde wilde Frans weten of ik wel wist hoe

het allemaal werkte op zo’n botter. Natuurlijk, zei ik, niet zonder bluf. Want hoe dat moest met die zwaarden enzo...dat wist ik eigenlijk helemaal nog niet.” Jan kan er nu nog hartelijk om lachen. “Ik moest komen proefzeilen, maar dat kon niet doorgaan omdat ik in Delft een examen moest afleggen. Toen ik met mijn vrienden die week aankwam ging Frans mee naar buiten, gaf wat uitleg en dat was gelukkig voldoende. Die eerste avond legden we aan in Huizen en kregen een compliment van de havenmeester voor het keurig afmeren.”

“De polder was er toen nog niet. Vanuit Spakenburg zat je dus direct op het open water en dat was voornamelijk aan lagerwal. Met noordenwind lag Spakenburg vol in de wind. Ik was me destijds nog helemaal niet bewust van het feit dat hier ooit land zou komen. Achteraf was het eigenlijk een unieke tocht.”

Met de BU130 heeft Jan mooie avonturen beleefd. “Met hetzelfde vriendenploegje dachten we wel even laverend de haven van Marken uit te varen. Maar helaas had niet iedereen zoveel zeilervaring. Er was er een bij die zelfs niet kon zwemmen. Die had ook tijdens het eten zijn zwemvest nog aan”, grapt Jan. “Dat laveren ging dus goed mis. De fok bleef namelijk bak staan, terwijl deze al lang over had gemoeten.”

De botter klapte tegen de steiger aan, waarbij ternauwernood een afgemeerd bootje kon worden ontweken. “Ik dacht, die kraken we, maar gelukkig was alleen het berghout beschadigd.”

Jan vertelt dat in die tijd botters heel populair waren onder studenten. Hij verwijst naar het verslag van Hans Vandersmissen van SAIL 1990. In de jaren '60 werd botterzeilen onder studenten een rage. De schepen “waren niet langer drijvende poelen van ontucht en vermaak”, maar werden serieus gerestaureerd. Het gebeurde dan ook geregeld dat studies voortijdig werden beëindigd omdat de studenten meer heil zagen in een carrière als botterschipper. De BU130 bijvoorbeeld, werd in 1965 aangekocht door de Delftse Studentenzeilvereniging Harpyia. Deze botter kreeg toen de naam Trui.

In 1978 werd de Stichting tot Behoud van de BU130 opgericht. Het is dus eigenlijk mede aan studenten te danken dat de botters er nog zijn.

“Ik studeerde weg- en waterbouw aan de Technische Hogeschool, nu Technische Universiteit, in Delft. En mede omdat ik al aardig wat zeilervaring had, werd ik gevraagd als voorzitter van de Delftse studentenzeilvereniging Peer de Schuymer van de Delftsche Studenten Bond. In 1967 heb ik het Peer-weekend geïntroduceerd. We huurden dan zo'n dertig platbodems, waaronder botters, tjalken en kwakken, en gingen dan met soms wel driehonderd studenten het IJsselmeer op. Geweldig was dat. Het Peer-weekend bestaat nu nog steeds!”

In 1969 werd de Hollandse Brug in gebruik genomen. “Omdat een groot deel van de bruine vloot van Spakenburg in verband met de masthoogte niet meer onder de brug door kon, voeren we daarna voornamelijk vanuit Muiden. Inmiddels had ik goede contacten met Frans Eissenloeffel en mocht ik, als ik een tjalk huurde, zelf

BU130 (foto archief Jan v.d. Klooster)

College Schicht op de BU130 met Jan aan het roer. Linksvoor: de vriend met zwemvest! (foto archief Jan van der Klooster)

schipperen. Ik mocht daarom ook met zijn tjalk de Vier Gebroeders varen. Daar heb ik nog eens een wedstrijd mee gewonnen. De prijs was een klompje. Dat zit volgens mij tot op heden nog in dat schip gespijkerd.”

De civiel ingenieur heeft bijna overal gewoond, maar water bleef en blijft altijd de grote trekker. Ook op professioneel gebied. Van offshore tot

Grontmij, van automatisering in de weg- en waterbouw tot adjunct-hoofd Uitvoering bij de afdeling Wegen van de Gemeente Amsterdam. Bijna alle takken van de weg- en waterbouw heeft Jan verkend. “Ik heb me ooit laten verleiden om directeur van een wegebouwlaboratorium in Twello te worden, maar dat viel wat tegen: ik zat daar te ver van zeil- en schaatswater af!”

Jan was een van de gelukkigen die met 62 met de vut mochten. De tijd was aangebroken om eindelijk eens uit te kijken naar het ideale huis aan het water. “We wilden naar Friesland, maar we vonden dat toch eigenlijk te ver.” De zoektocht ging dus verder. En met succes. “Ik zei tegen Hanneke: ik heb je keuken gevonden... maar die staat wel in Almere!”

Ze besloten het huis te gaan bekijken. “Vanaf het moment dat we de havenkom in kwamen rijden voelden we ons thuis.” Het huis zelf bevestigde alleen maar hun primaire gevoel: dit is het! De symbiose was compleet. Wonen aan het water waar mooie herinneringen liggen verankerd en met uitzicht op de geliefde geboortegrond van Hanneke. “Wij hebben ons plekje hier gevonden en genieten elke dag.”

Jan zeilt nog regelmatig. Nu niet meer met platbodems, maar met zijn Hunter 27. “En die ligt gewoon voor de deur. Het is toch fantastisch? Laatst ben ik nog met een paar studievrienden naar Enkhuizen gevaren. En als de Visserijdagen zijn in Spakenburg en de Huizer Botterdagen, dan gaan we daar met onze Hunter altijd naartoe. Even de sfeer van vroeger proeven en vooral vasthouden.” Als Jan geen eigen schip had gehad, dan had hij zich zeker aangemeld als bemanningslid van de Almeerse botter AM1. “Maar ik kom tijd tekort, er is hier zoveel te doen.”

Studentenlol op de BU130 (foto archief Jan van der Klooster)

Jan

heeft zich aangemeld als Ambassadeur van Almere. “Het is een initiatief van de Gemeente Almere en bedoeld om de stad te introduceren bij vrienden en kennissen. En natuurlijk om de stad op een positieve manier op de kaart te zetten.” Het lijkt erop dat deze missie nu al is geslaagd.

Interview: Cyrina Brouwer en Harry Homma

Tekst: Cyrina Brouwer

Datum voltooid: 9-10-2010 ©

Merchandise nog te koop!

T-shirts:

Voorzijde:

Achterzijde:

Materiaal: 100% katoen
Prijs: €2,50

Achterzijde:

Materiaal: 100% katoen
Prijs: €2,50

Achterzijde:

Voorzijde:

Materiaal: 100% katoen
Prijs: €2,50

Trui:

Materiaal: 100% katoen
Prijs: €15,-

Kiel:

Achterzijde:

Materiaal: 100% katoen
Prijs: €12,50

Interesse? Mail vvt@bu130.nl of spreek Roy de Bokx, Elanor of Eduard aan.

Algemene Informatie

Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletin, het onderhouden van contacten met sponsors en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: vvt@bu130.nl
giro: 9356042
KvK: 27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter: Roy de Bokx
Secretaris: Eduard van Iersel
Penningmeester: Roy de Bokx
Commissaris Bulletin: Elanor Staats

Contributie

Contributie wordt jaarlijks geheven in de maand oktober. De contributie bedraagt voor studenten 7,50 euro en voor niet-studenten 15 euro per kalenderjaar.

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk te geschieden.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, warme truien

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: info@bu130.nl
giro: 3030194
KvK: S 145242

Bestuur

Voorzitter:
Stefan Lenserink 06-14201224

Aankomend Voorzitter:
Emiel Klifman 06-27486063

Secretaris:
Jasper Dijt 06-47987308

Penningmeester:
John-Alan Pascoe 06-25007627

Commissaris Onderhoud:
Martijn Nijensteijn 06-16397693

Aankomend Commissaris Onderhoud:
Eduard van Iersel 06-49850145

en warme chocolade melk met slagroom.

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Weekend	€ 440	studentenprijs:	€ 350
Midweek	€ 550	studentenprijs:	€ 425
Week	€ 860	studentenprijs:	€ 725
Losse dag midweek	€ 220	studentenprijs:	€ 170
Losse dag weekend	€ 275	studentenprijs:	€ 210
Stichtingsweekenden (*)	€ 12,50	SIO's (*):	€ 5
Bikkelweekenden(*)	€ 7,50		
Visserijdagen (*)	€ 15		

Om voor de studentenprijs (15% korting) in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

(*) per persoon per dag

